

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23596/2023
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Митић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ и ДД, обоје из ..., чији је пуномоћник Владета Станковић, адвокат из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., ради конституисања стварне службености пролаза, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2006/2022 од 06.12.2022. године, у седници одржаној дана 25.04.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2006/2022 од 06.12.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2006/2022 од 06.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 5006/21 од 23.03.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се конституише право стварне службености пролаза камионом, колима и пешице преко парцеле тужених ВВ из ..., ГГ и ДД обоје из ..., правних следбеника пок. ЗЗ, која представља реални део кат. парц. .. КО ... површине 5,90 ари у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке првостепене пресуде, што би тужени били дужни да признају и да тужиоцима дозволе слободан пролаз, као и да дозволе да се код РГЗ СКН Житорађа изрши упис стварне службености пролаза и обавезани тужени ВВ, ГГ и ДД да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 60.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.12.2018. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 451.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,1729 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност износа од 3.816,44 евра. Имајући у виду да у поступку пред првостепеним судом на припремном рочишту применом члана 33. став 3. ЗПП није проверена тачност вредности предмета спора у смислу члана 31. став 1. ЗПП, то је за оцену дозвољености ревизије меродавна вредност предмета спора коју су тужиоци означили у тужби.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**